

НАРОДНА СКУПШТИНА

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ О РАДУ СРПСКЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН ЗА ВРЕМЕ СКУПШТИНСКОГ РАДА

ПРЕТПЛАТУ ПРИМА СРПСКО-КРАЉЕВСКА

ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА И СВЕ ПОШТЕ У СРБИЈИ

ЦЕНА ЈЕ ЛИСТУ ЗА ЦЕО ОВАЈ САЗИВ:

ЗА СРБИЈУ 5 ДИНАРА

ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ ТОЛИКО ИСТО С ДОДАТКОМ ПОШТАРИНЕ

УРЕЂУЈЕ СЕКРЕТАР СКУПШТИНСКИ
РАНКО ПЕТРОВИЋ

БРОЈ 45

УТОРАК 27 ЈУЛА 1893

ГОДИНА III

36 САСТАНАК

21 јула 1893 у Београду

ПРЕДСЕДАВАО ПОТПРЕДСЕДНИК,

Дим. Катић

СЕКРЕТАР,

Милош Марковић

(НАСТАВАК)

За тим чита :

М И

АЛЕКСАНДАР I

по милости божеј и вољи народној

Краљ Србије

На предлог Нашег министра финансија, а по саслушању Нашег министарског Савета, решили смо и решавамо :

Овлашћује се министар финансија, да Народној Скупштини, сазваној у ванредни сазив за 1893 годину, може поднети на решење пројекат закона о установљењу нових државних монопола на : жигице, петролеум, артију за цигарете и алкохол.

19 Јула 1893 год.
Београд.

АЛЕКСАНДАР с. р.

Министар финансија,

Д-р. М. В. Вујић с. р.

Исти гласи :

ПРОЈЕКАТ ЗАКОНА

О установљењу нових државних монопола на : жигице, петролеум, артију за цигарете и алкохол

Чл. 1.

Држава има искључиво право да увози, прерађује или сама израђује, продаје на велико, одређујући цене код појединих артикала и за детаљну продају ове артикле : петролеум, жигице, артију за цигарете, и алкохол, који се добија од скробних материја и меласе.

Чл. 2.

Право прераде и продаје монополисаних предмета држава ће почети да врши за сваки поједини од именованих предмета у време, кад све припреме за потпуно вршење тога права буду сасвим готове.

Право увоза свих монополисаних артикала почиње држава вршити, чим овај закон у живот ступи. Док држава не изведе све претходне припреме за производњу у својој режији алкохола и жигица, она ће набављати те предмете и продајну цену одређивати им по цени коштања, додајући тој цени монополску таксу.

Производницима алкохола и жигица, који се затеку са својим радњама, кад овај закон ступи у живот, држава ће у равној мери наплаћивати монополску таксу на цео производ, оставив право продаје самим производницима.

Држава може производе тих производника и откупити, ако производ и по квалитету и по цени не би државу стао више, но што га иначе набавити може.

Чл. 3.

Никоме у земљи није дозвољено производити алкохол из скробних материја и меласе, ма које јачине, нити је дозвољено такав алкохол са стране увозити.

За домаће производнике овог алкохола, које овај закон затече, вреде одредбе чл. 2.

Чл. 4.

Сваки, ко се ухвати да предмете именоване у чл. 1 овога закона увози, или купује од другог у велико а не од државе, или тајно прерађује, сматра се као кријумчар и казни се по одредбама овога закона. Изузетак за продају у смислу чл. 2. дозвољен је само за домаће производнике алкохола из скробних материја и меласе и жигица, чија се производња по одредбама овог закона ставља под државни надзор онога дана, кад овај закон ступи у живот.

Чл. 5.

Држава ће објавити, где се и од којих приватних произвођача могу набављати монополисани артикли.

Чл. 6.

Ово право монопола на : петролеум, алкохол од скробних материја и меласе, жигице и артију за цигарете, држава врши преко управе монопола дувана и соли, која ће од дана, кад овај закон у живот ступи имати назив : „Управа државних монопола“.

Управа државних монопола долази у делокруг министарства финансија.

Чл. 7.

На управу државних монопола преноси се и радња и штампање свих врста монополисане хартије, поштанских, таксених и крчмаринских марака.

Продају монополисане хартије вршиће управа државних монопола, а за марке само ће руководити израдом, и израђене предаваће по требовањима дотичним министарствима и задужити их са пуном ценом издатих марака.

Чл. 8.

Управа државних монопола вршиће све послове ових нових монополисанних предмета на истој трговинско-економној основи, на којој се сада воде и послови монопола дувана и соли.

Чл. 9.

У року од месец дана, рачунају од дана, кад овај закон у живот ступи, управа државних монопола извршиће попис свих монополисанних предмета у земљи и за тим одредиће рок, до кога се времена имају ти монополисани предмети распродати.

Чл. 10.

За откуп монополисанних предмета, (ако би то потребно било — чл. 2) машинна, алата или нарочите фабричке зграде, ако такве постоје искључиво за производњу монополисанних предмета, установљава се нарочита државна комисија, коју састављају: Управник државних монопола, један члан Главне Контроле, који се поставља указом Краљевим на предлог председника министарског савета, шеф администрације државних монопола, који је и деловођа ове комисије, и још шест лица, који се постављају Краљевским указом на предлог министра финансија.

Овако састављена државна комисија има право зарад обавештења позвати у своје седнице стручна лица за поједина питања.

Државној комисији председава и сазива је у седнице Управник државних монопола, а рад је државне комисије пуноважан, кад има шест чланова.

Чл. 11.

Ова овако састављена државна комисија има извести привремену организацију ново заведених монопола и осталих послова, који по одредбама овога закона прелазе у делокруг управе државних монопола.

Она ће министру финансија подносити предлоге о свему, што је потребно за правилан рад новог делокруга управе државних монопола. Министар финансија објављиваће у службеном делу Српских Новина правилнике за вршење свих послова.

Чл. 12.

Чланови државне комисије имају дијурне за сваку седницу, којој су присуствовали или у опште за какав комисијски рад по десет динара.

Чл. 13.

На предлог државне комисије министар објављује у Српским Новинама, да управа државних монопола почиње вршити право монополско за поједине предмете сасвим или од чести.

Чл. 14.

Управа државних монопола врши продају монополисанних предмета само у велико.

Квантум испод кога управа државних монопола поједине предмете продавати неће, одредиће министар финансија на предлог државне комисије.

На предлог исте комисије одредиће министар финансија и продајну цену у велико као и процент, који ће се од продајне цене давати купцима у велико.

Продајну цену чине трошкови коштања самог артикла, додајући им монополску таксу, која мора најмање обухватити сада постојећу царину, обртни порез, транспорт, осигурање и већ законом одређену трошарину или ретал. Министар финан-

сија има право, ако се то покаже потребно у интересу потрошача, одредити за поједине монополисане предмете и детаљну продајну цену, у ком ће се случају одредити проценат продавцима на ситно.

Чл. 15.

Царина, обртни порез, трошарина и све државне таксе неће се више наплаћивати како се ком монополском предмету одреди монополска цена. Министар финансија на предлог државне комисије одредиће, у колико је продаја монополисанних предмета по целој земљи слободна радња, а у колико је за продају појединих предмета потребна дозвола за монополисане предмете.

Чл. 16.

Управа државних монопола продаје монополисане предмете, чија продаја овим законом на њу прелази, само за готов новац и то у злату. Изузимају се од ових само таксене, поштанске и крчмарске марке, које управа предаје за продају дотичном министарству (види чл. 7) и монополисане артије, које се продају (формулари) за сребро.

Чл. 17.

Онога дана, кад овај закон у живот ступи, приватнима забрањује се увоз монополисанних артикала. Од тога дана право увоза има искључиво само управа државних монопола. За провоз монополисанних предмета важе исте одредбе, које постоје и за провоз дувана или соли. Одобрење за провоз свих монополисанних предмета, по правилнику министра финансија, издаје управа државних монопола.

Чл. 18.

Кад државна комисија сврши све што је потребно, да држава за који од монополисанних предмета почне вршити своје монополско право, министар финансија објавиће указом кога дана монопол ступа у живот. Одмах по том Управа државних монопола извршиће код приватних продаваца попис монополисаног предмета, који ће се од приватних продаваца откупити по цени, коју утврди државна комисија по саслушању трговачког удружења. Но, ако би државна комисија по свршеном попису нашла да је по државне интересе корисније не откупити монополисани предмет од приватних продаваца, она може учинити предлог министру финансија да се приватним продавцима одобри да извезу монополисани предмет у колико се код њих затекао и то у року, који државна комисија буде министру финансија предложила.

После тог рока приватни продавци моћи ће остатак монополисанних предмета, који се код њих затекне, продавати само ако претходно положе управи државних монопола потпуну монополску таксу, у колико она већ није наплаћена у трошарини и осталим државним дажбинама.

Чл. 19.

Свако лице, које, пошто овај закон ступи у живот, без нарочитог одобрења управе државних монопола, унесе у земљу који од монополисанних предмета, сматра се као кријумчар.

Управа државних монопола дужна је преко свог особља спречавати кријумчарење монополисанних предмета, а у томе послу дужне су јој указивати помоћ све општинске и државне власти. Оне су дужне све њене наредбе као хитне одмах извршавати.

Чл. 20.

За кријумчарење предмета, који се овим законом монополишу вреди прописани поступак у закону о монополу дувана од 14 марта 1890 године, и то: и за поступак при истрази и за оптужбу и осуду кријумчара.

Чл. 21.

Кријумчарске кривице казне се казном од 100—200 динара, а поред те казне кријумчар се осуђује још да плати за сваки укријумчарени предмет десетогубу монополску таксу утврђену за дотични предмет.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Сви предмети, који се у кријумчарењу ухвате прелазе у својину управе државних монопола, као и сва средства, којима је кријумчарење извршено. За потказиваче вреде одредбе царинског закона.

Ко не може казну новцем платити заменуће се ова за-твором рачунајући 10 динара за један дан затвора.

Затвор не може бити већи од једне године дана (види чл. 22 ов. закона).

Све кријумчарске кривице застаревају за три године.

Чл. 22.

Штампар, који се ухвати да штампа монополисане формуларе, или ко би се ухватио да израђује таксене поштанске крчмаринске и у опште све друге монополисане марке казни се по кривичном закону (глав. XII § 145 и 146).

Чл. 23.

За извршење овог закона поставља министар финансија у смислу одредаба закона о монополу дувана потребно особље указом. Потребно неуквазно особље поставља министар финансија или управа државних монопола такође у смислу одредаба закона о монополу дувана.

Чл. 24.

Сви издаци потребни за увођење ових монопола имају се привремено покрити из прихода монопола дувана и соли.

Као обртни капитал за нове монополе има се сматрати готовина, која одговара потпуној цени коштања дотичног монополисаног предмета у количини, која је потребна за потрошњу од најмање за пола године, и тај капитал има се основати из прихода нових монопола.

Чл. 25.

Управа државних монопола дужна је да на основу стеченог искуства и рада државне комисије за даље организовање нових монопола спреми све измене потребне у закону о монополу дувана и законске пројекте за све монополисане предмете обухваћене овим законом, које ће законске предлоге министар финансија поднети на решавање Народној Скупштини у току првога редовнога сазива.

Чл. 26.

Закон овај ступа у живот, кад га Краљ потпише.

За тим прочита :

МИШЉЕЊЕ ДРЖАВНОГ САВЕТА

Господине Министре,

Државни Савет проучио је пројекат закона „О установљењу нових државних монопола на: жигице, петролеум, артију за цигарете и алкохол“, који сте му послали на оцену писмом Вашим од 3 т. м. АБр. 1847, па га је усвојио у начелу као потребан и користан. Усвојио га је у појединостима, сматрајући да је прелазног значаја, до регулисања одношаја, који се стварају увођењем ових монопола, и до доношења општег закона, који ће обухватити све државне монополе, па и ове нове, чија се управа чл. 6 овог пројекта још сад уједињава.

Примедбе, које је Савет учинио, а које сте и Ви усвојили, ове су :

Код члана 2 у трећој алинеји, место прве речи: „производницима“, да се стави: „Од произвођача“, — а у исто време свуда, да се реч „производник“ замени са „произвођач“.

У чл. 6 у последњем ставу, место: „долази у делокруг министарства финансија“, ставити: „стоји под министарством финансија“.

У чл. 8 у другој врсти, место речи: „ових нових монополисаных предмета“ — ставити: „по овом закону“.

У чл. 13 у првој врсти, после речи „министар“ — додати „финансија“.

У чл. 22 у другој врсти, после речи „монополисане формуларе“ додати: „и артије“.

У чл. 23 у другој и трећој врсти у место предложеног ставити: „поставља се потребно особље Краљевским указом на предлог министра финансија“.

У чл. 26 на крају, после речи: „Српским Новинама“, додати: „а престају важити: закон о маркама поштанским за писма и новине, од 31 октобра 1866 год., у колико се он мења овим законом, и: закон о монополу државне штампарије на извесне артије монополисане, од 22 јуна 1882, пошто се вршење тога закона преноси на Управу Државних Монопола. Уједно се овим законом увидају и сва друга законска наређења, која би му противна била.“

Саопштавајући Вам ово саветско мишљење, част ми је Господине Министре, и овом приликом уверити Вас о моме одличном поштовању.

Бр. 2223.

12 јула 1893 године

Београд.

Председник Државног Савета,

П. Велимировић.

За тим

Секретар Љуба Јоксимовић чита :

МИ

АЛЕКСАНДАР I

по милости божјој и вољи народној

Краљ Србије

На предлог Нашег министра унутрашњих дела, а по слушању Нашег Министарског Савета, решили смо и решавамо :

„Овлашћујемо Нашег министра унутрашњих дела, да Народној Скупштини, сазваној у ванредни сазив на дан 1 Јула ове године поднесе на решење предлог: „да се села Јастребац и Дадинач одвоје од општине орашачке; село Ковачева Бара, да се одвоји од општине грделичке и село Градиште да се одвоји од општине руљанске, у срезу власотиначком, окр. пиротског, па сва ова села да образују једну нову општину под називом „општина дадиначка“.

Наш министар унутрашњих дела нека изврши ово решење.

20 Јула 1893 године.

Београд.

АЛЕКСАНДАР с. р.

Министар
унутрашњих дела,

Св. Милосављевић с. р.

Исти гласи :

ПРЕДЛОГ

министра унутрашњих дела

Народној Скупштини

Сељани села: Дадинач, Градишта, Јастрепца и Ковачева Баре, у срезу власотиначком, окр. пиротског до 1886 год. састављала су у једну општину дадиначку, а тада је та општина разгруписана и њена села придата су и то: села Јастребац и Дадинач општини орашачкој; село Ковачева Бара општини грделичкој, а Градиште општини руљанској. Разгруписана је, дакле, једна општина, која је имала своју судницу у средини својих села најдаље на један сат растојања, па њена села придата другим општинама, које су удаљене на 2 и 4 сата растојања, као што је случај, да је село Градиште од општине руљанске удаљено на 4 сата, па га још раздваја и једна планина.

Сада су се сељани ових села на својим селским зборовима сагласили, да се одвоје од општина, којима сада припадају, па омет да сачине једну општину под називом „општина дадиначка“. И ту жељу одобрили су им зборови општина: ора-

шачке, грделичке и рупљанске, а погодили су се о деоби имовине, коју су до сада у заједници уживали.

Села: Дадинач, Градиште, Јастребац и Ковачева Бара, која желе да се одвоје од досадањих општина и образују нову општину имају 252 пореске главе, дакле имају за то услова из члана 2 закона о општинама, а општине, од којих се одвајају имаће свака више од 400 пореских глава после одвајања ових села.

Како су с овим испуњени услови из чл. 2, 3 и 4 закона о општинама и како је молба сељана поменутих села основана на правичности и корисна по њихове интересе, а међу тим лакше је и за отирање државних послова, — то имам част предложити Народној Скупштини, да изволи на основу чл. 3 и 5 закона о општинама решити:

„да се села Јастребац и Дадинач одвоје од општине орашачке; село Ковачева Бара да се одвоји од општине грделичке и село Градиште да се одвоји од општине рупљанске у срезу власотиначком, окр. пиротског, на сва ова села да образују једну нову општину под називом „општина дадивачка“.

Под овом предмету част ми је поднети на увиђај.

ШБр. 9446.

14 Јула 1893 год.

Београд.

Министар
унутрашњих дела,

Св. Милосављевић с р.

За овим:

М.И.

АЛЕКСАНДАР I

по милости божијој и вољи народној

Краљ Србије

На предлог нашег министра унутрашњих дела а по са слушању нашег министарског савета, решили смо решавамо:

Овлашћујемо нашег министра унутрашњих дела, да Народној Скупштини, сазваној у ванредни сазив на дан 1 јуна ове године, поднесе на решење предлог:

Да се село Вашановац, у срезу млавском, округу пожаревачком, одвоји од општине орешковачке и да за себе образује општину под називом „општина вашановачка.“

Наш министар унутрашњих дела нека изврши ово решење.

20 јула 1893 год.

у Београду

Министар
унутрашњих дела,

Св. Милосављевић с р.

Исти гласи:

ПРЕДЛОГ

министра унутрашњих дела

Народној Скупштини

Општину орешковачку, у срезу млавском округа пожаревачког, до сада су састављала села:

Орешковица и Вашановац са 470 пореских глава.

Како је село Вашановац удаљено од општине орешковачке за 1½ сахата, а при том путеви су хрђави, те због тога, и што између села Вашановца и Орешковице протиче једна речица, која се излива, сељани села Вашановца не могу да одлазе у Орешковицу да свршавају своје послове код општинског суда, — то су они поднели молбу: да се одвоје од општине орешковачке и да образују засебну општину под називом: „општина вашановачка.“ На ово је изјавило жељу и пристанак довољан број правних гласача на збору држаном у Орешковици на дан 19 јула прошле године.

Ова два села немају никаквог заједничког имања.

Сељани села Орешковице нису противни овоме одвајању.

Село Вашановац има 210, а село Орешковица 260 пореских глава. Према изложеноме, а пошто су испуњени услови из чл. 2, 3 и 5 закона о општинама и пошто је и стални окружни одбор изјавио своје мишљење у корист жеље сељана села Вашановца, част ми је предложити Народној Скупштини на решење:

„Да се село Вашановац, у срезу млавском округу пожаревачком, одвоји од општине орешковачке и да за себе образује општину под називом „општина вашановачка.“

Акта овог предлога прилажу се на увиђај.

Министар,
унутрашњих дела
Св. Милосављевић.

Даље:

М.И.

АЛЕКСАНДАР I

по милости божијој и вољи народној

Краљ Србије

На предлог нашег министра унутрашњих дела, а по са слушању нашег министарског савета решили смо и решавамо:

Овлашћујемо нашег министра унутрашњих дела, да Народној Скупштини, сазваној у ванредни сазив на дан 1 јуна ове год. поднесе на решење предлог:

„Да се села Глоговац и Бујмир, у срезу алексиначком, округа крушевачког, одвоје од општине станачке, па да за себе образују општину, под називом „општина глоговачка.“

Наш министар унутрашњих дела нека изврши ово решење.

20 јула 1893 год.

у Београду.

АЛЕКСАНДАР с р.

Министар
унутрашњих дела,

Св. Милосављевић.

Предлог гласи:

ПРЕДЛОГ

министра унутрашњих дела

Народној Скупштини

Општину станачку, у срезу алексиначком, окр. крушевачког, сачињавају села: Станци и Горњи Крупац са 266; Глоговац и Бујмир са 201 пореском главом.

По молби сељана села Глоговаца и Бујмира на општинском збору изјављен је пристанак са више од две трећине правних гласача, да се села Глоговац и Бујмир одвоје од општине станачке, па за себе да образују општину, под називом „општина Глоговачка“ и утврђена је погодба о деоби имовине, коју су до сад заједнички уживали.

Како су овим испуњени услови чл. 2, 3 и 4 закона о општинама, то имам част предложити Народној Скупштини, да изволи, на основу чл. 3 и 5 истог закона решити:

„Да се села Глоговац и Бујмир, у срезу алексиначком, округа крушевачког, одвоје од општине станачке, па да за себе образују општину под називом „општина глоговачка.“

Акта овог предмета, част ми је поднети на увиђај.

П.Н. 8196

14 јула 1893 год.

у Београду

министар
унутрашњих дела,
Св. Милосављевић.

После тога :

МИ
АЛЕКСАНДАР I
по милости божијој и вољи народној
Краљ Србије

На предлог нашег мини тра унутрашњих дела, а по са-
слушању нашег министарског Савета решили смо и решавамо:
Овлашћујемо нашег министра унутрашњих дела, да На-
родној Скупштини, сазваној у ванредни сазив на дан 1 јуна
ове године, поднесе на решење предлог:

„да се село Витанци у срезу ресавском округа морав-
ског, одвоји од општине деспотовачке, па да за себе обра-
зује општину под називом: „општина витаначка.“

Наш министар унутрашњих дела нека изврши ово решење.

20 Јула 1893 год.

у Београду

АЛЕКСАНДАР с. р.

Министар
унутрашњих дела,

Св. Милосављевић с. р.

Исти гласи:

ПРЕДЛОГ
министра унутрашњих дела
Народној Скупштини

Општину деспотовачку, у срезу ресавском, округа мо-
равског, сачињавају: варошица Деспотовац са 240 и село Ви-
танци са 204 пореске главе.

По молби сељана села Витанца на зборовима и варошице
Деспотоваца и села Витанца, са више од две трећине правних
гласача изјављен је пристанак, да се село Витанци одвоји од
општине деспотовачке, па да за себе образује општину под
називом: „општина витаначка“, и утврђена је погодба о деоби
имовине, коју су до сада заједно уживали.

Како су с овим испуњени услови из чл. 2, 3 и 4 закона
о општинама, то имам част предложити Народној Скупштини
да изволи на основу чл. 3 и 5 истог закона решити:

да се село Витанци у срезу ресавском, округа морав-
ског, одвоји од општине деспотовачке, па да за себе образује
општину под називом: „општина витаначка“.

Акта овог предмета част ми је предати на увиђај.

ПН. 8195.

13 јула 1893 год.

у Београду.

Министар
унутрашњих дела,

Св. Милосављевић с. р.

Секретар чита даље:

МИ
АЛЕКСАНДАР I
по милости божијој и вољи народној
Краљ Србије

На предлог нашег министра унутрашњих дела, а по са-
слушању нашег министарског савета решили смо и решавамо:

Овлашћујемо нашег министра унутрашњих дела, да На-
родној Скупштини, сазваној у ванредни сазив на дан 1 Јуна
ове године, поднесе на решење предлог:

„Да се село Мироч у срезу поречком, округа крајинског,
одвоји од општине голубињске и образује за себе општину
под називом: „општина мирочка.“

Наш министар унутрашњих дела нека изврши ово решење.

20 Јула 1893 год.

Београд.

АЛЕКСАНДАР с. р.

Министар
унутрашњих дела,

Св. Милосављевић с. р.

Исти гласи:

ПРЕДЛОГ
министра унутрашњих дела
Народној Скупштини

Општину голубачку у срезу поречком, округу крајинском,
састављају села: Голубиње и Мироч.

Сељани села Мироча изјавили су молбу: да се одвоје од
општине голубињске и образују за себе општину под називом:
„општина мирочка.“ Село Мироч истина нема двеста поре-
ских глава, колико је условљено чланом 2 закона о општинама,
па да за себе може бити општина; али како се налази у вр-
летном месту, а удаљено је од Голубиња за 1 и по сат, то
му се изузетно, по истом члану, може дозволити одвајање и
образовање општине за себе, тим пре, што је за то на оп-
штинском збору изјавило пристанак више од две трећине правних
гласача у општини, а и што село Голубиње има више од 200
пореских глава, те има услова да остане за себе општина.

Са ових разлога, а пошто су испуњени услови из чл. 2,
3 и 4 закона о општинама, част ми је предложити Народној
Скупштини, да изволи на основу чл. 3 и 5 истог закона
решити:

„Да се село Мироч, у срезу поречком округа крајинског,
одвоји од општине голубињске и образује за себе општину под
називом: „општина мирочка.“

Акта овог предмета част ми је предати на увиђај.

Министар
унутрашњих дела,

Св. Милосављевић с. р.

За тим:

МИ
АЛЕКСАНДАР I
по милости божијој и вољи народној
Краљ Србије

На предлог нашег министра унутрашњих дела, а по
саслушању нашег министарског савета, решили смо и решавамо:

Овлашћујемо нашег министра унутрашњих дела, да На-
родној Скупштини, сазваној у ванредни сазив на дан 1 јуна
ове године, поднесе на решење предлог:

„Да се село Берање у срезу пожаревачком, одвоји од
општине барске, па да за себе образује општину под називом:
„општина берањска.“

Наш министар унутрашњих дела нека изврши ово решење.

20 јула 1893 год.

у Београду

АЛЕКСАНДАР с. р.

министар
унутрашњих дела

Св. Милосављевић

Исти гласи:

ПРЕДЛОГ
министра унутрашњих дела
Народној Скупштини,

Општину барску, у срезу пожаревачком, округа пожаревачког,
сачињавају села: Баре са 383 и Берање са 200 глава
пореских.

По молби сељана села Берања, на сеоским зборовима,
са више од две трећине правних гласача изјављен је приста-
нак, да се село Берање одвоји од општине барске, па да за
себе образује општину под називом: „општина берањска,“ и
утврђена је погодба о деоби имовине, коју су до сада заједно
уживали.

Како су са овим испуњени услови из члана 2, 3 и 4 закона о општинама, то имам част предложити Народној Скупштини да изволи на основу чл. 3 и 5 истог закона решити: Да се село Берање у срезу пожаревачком, округа пожаревачког, одвоји од општине барске, па да за себе образује општину под називом: „општина беранска.“

Акта овог предмета част ми је поднети на увиђај.

П. Н. 8100.

13 јула 1893 год,
у Београду

министар
унутрашњих дела,
Св. Милосављевић

Потпредседник — Сви ови предлози о раздвајању општина упућују се одсецима, да их проуче и изберу по једног члана за одбор, који ће Скупштини поднети извештај; а она два предлога министра финансија упућују се финансиском одбору. —

Изволте чути једну молбу за одсуство.

Секретар Љуба Јоксимовић чита:

Народној Скупштини

Молим Народној Скупштини, да ми изволи дати одсуство до краја овога ванреднога сазива, јер ми је исто потребно ради лечења.

12 Јула 1893 год.
у Београду.

Андре Ђорђевић
народни посланик

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражено одсуство? (*Одобрава*). —

Изволте чути једно питање на г. министра финансија.

Секретар чита:

П И Т А Њ Е

на

господина министра финансија

Ни до данас нису исплаћене реквизиције из времена ратова с Турцима, и ако је држава на рачун ове исплате зајмове правила а министри свију влада од оног времена до данас давали свечана обећања и пред земљом и Нар. Скупштином, да ће то учинити.

Ја знам, као народни посланик, да постоји закон од 17 јуна 1884 год., да ће се исплатити само оне реквизиционе признанице, које се предаду до 1 јануара 1885 године, а оне које се до тог времена не предаду, не ће се исплатити. Али, тако исто знам, да је пре овога закона постојао други, по коме држава дугује од реквизиције појединим лицима, тако исто знам да по нашем земаљском Уставу, а и по начелу правном, закон нема повратне силе, а дугови у опште застаревају после 23 године. И ја држим да, како Устав, тако појмови правног начела као и закон грађански о застарелости — вреди подједнако како за државне личности тако и за државу; у противном случају, ако би држава за своје дугове начинила о застарелости другојачи закон за себе но за остале грађане, тим би учинила велику неправду силом своје власти и своје грађане општетила неправедно.

Кад све ово знам као још и то, да постоје од народа многобројне молбе како код министра финансије тако и у архиви Народног Представништва да се исплате све оне реквизиционе признанице, не рачунајући да су застариле, и ако нису предате властима до 1 јануара 1885 године, а за ово је давао обећања и данашњи министар финансија, да ће се постарати, да се ова неправда уклони, по ни до данас није то учинио.

За то, част ми је упитати г. министра финансија ово:

Хоће ли г. министар наћи начина, да се ова неправда уклони и народу реквизиције исплате, и то, како појединим личностима тако и општинама, које поднесу уредне признанице.

10 јула 1893 год.
у Београду.

Народни посланици:

Милаш Ђ. Ђурић, Павле Милошевић, А. Л.
Прокопијевић.

Потпредседник — Пошто није овде г. министар финансија да одговори на ово питање, то му се питање упућује те да изјави, кад ће на њ одговорити. —

Сад прелазимо на дневни ред. На дневном реду је извештај истражног одбора за оптужбу бившег либералног кабинета. Пошто истражни одбор није готов, упутио је Скупштини акт, којим тражи продужење рока. Изволте чути тај акт истражног одбора.

Секретар Лука Лазаревић чита:

Народној Скупштини

Народна Скупштина на састанку свом од 11 т. м. оставила је истражном скупштинском одбору рок до 21 т. м. да сврши истрагу по поднетој оптужби противу кабинета г. Јов. Ђ. Авакумовића, за повреде Устава и закона.

Према замашности овога посла, одбор и поред све добре воље и уложенога труда, није могао ову истрагу у овоме одређеном року свршити.

Извештавајући о овоме Народној Скупштини, одбору је част на основу прописа чл. 19 зак. о минис. одговор. умолити је: да изволи одбору продужити рок за свршетак ове истраге до 30 т. м. закључно.

Бр. 175.
20 јула 1893 г.
Београд.

Председник
скупшт. истражног одбора,
Р. С. Поповић

Потпредседник — Молим вас, хоће ли когод да говори о овоме захтеву истражног одбора? (*Нико се не јавља за реч*).

Стављам на гласање: Ко је за то, да се тражено продужење рока одобри, нек изволи седети; ко је против, нек устане? (*Сви седе*). — Објављујем, да је Скупштина одобрила тражено продужење рока истражном одбору. —

На реду је извештај одбора о изменама у закону о уређењу Главне Контроле. Изволте чути г. известиоца.

Известилац Пера Вукићевић — Молим вас, претходно само ову напомену да учиним. Погрешно је штампано, да сам ја председник одбора; ја сам известилац, а г. Милијашевић је председник.

За тим Известилац прво прочита предлог закона о изменама и допунама у закону о уређењу Главне Контроле (ст. 292), за тим мишљење Државног Савета (ст. 293) и извештај одборски. . .

Потпредседник — Приступа се начелном претресу поменутог пројекта. Хоће ли ко да говори у начелу о поменутом пројекту? (*Нико се не јавља*) Пошто се нико не јавља за реч стављам на гласање: ко је за то, да се прочитани пројект у начелу прими, нек изволи седети; ко је против, нек устане? (*Сви седе*). — Објављујем, да је Скупштина усвојила пројект у начелу.

Приступа се претресу појединих чланова. Изволте чути г. известиоца.

Известилац Пера Вукићевић — прочита чл. I. (ст. 292).

Драгомир Рајовић — Према дневном реду стоји, да ће данас извештај да се поднесе, а од извештаја до претреса

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

предлога треба да прође 24 часа. Дакле, ако се сад приступи претресу овога извештаја, онда ми на тај начин газимо закон.

Потпредседник — Извештај је прочитан још у *претпрошлу* суботу и данас је стављен на решење. То се види из протокола.

Хоће ли ко да говори о овом члану I? (Неће). Стављам на гласање: Ко је за то да се прими прочитани члан I, тај нека седн, а ко је противан нека устане? (*Сви седе*). — Објављујем, да је Скупштина усвојила члан I.

Известилац П. Вукићевић прочита члан II (ст. 292).

Потпредседник — Стављам на гласање: Ко је за то да се прочитани члан II прими, нека седн, а ко је противан, тај нека устане? (*Сви седе*). — Објављујем, да је Скупштина усвојила члан II. Тиме је свршен први претрес закона о изменама и допунама у закону о уређењу Главне Контроле.

Драгомир Рајовић — Ни тога предлога немамо. Не мојте тако да радите!

Потпредседник — У своје време овај је предлог штампан и раздат свима посланицима. Тако исто штампан је и извештај о овоме предлогу и раздат је свима посланицима. Дакле извршено је све што је требало да се изврши. —

На реду је извештај одбора за посланичке предлоге. Молим известивоца да прочита извештај.

Известилац Михајло Радовић чита:

ИЗВЕШТАЈ Народној Скупштини

Одбор за преглед и оцену посланичких предлога расматрао је и оцењивао ове посланичке предлоге:

I

Михаило Веселиновић, народни посланик предлаже, да се избере нарочити одбор, који ће поднети извештај о предмету, који је односно новосаграђених касарна у Пожаревцу, Пироту и Књажевцу покретан још прошле скупштинске периоде.

И ако овај предлог није написан у облику и форми законског предлога, опет одбор за преглед посланичких предлога налази, да је овај предлог уместан и да треба Скупштина да изабере нарочити одбор, који ће овај предмет узети у разматрање и у смислу захтева предлагачевих поднети Скупштини свој извештај.

II

Мика Х. Тонић и другови, народни посланици, предлажу, да министар просвете и црквених може утрошити 20.000 динара отварање дворазредње средње школе у Прокупљу. Ну, пошто овај предлог стоји у вези са предлогом Илиџановића и друга бр. 550, којим се такође тражи, да се у граду Прокупљу отвори полугимназија, то је одбор оба ова предлога уједно расматрао, па је нашао да има места, да Скупштина о њима решава; и

III

Другим делом свога предлога Илиџановић и другови посланици, траже да се у Прокупљу отвори занатлишка школа.

По овом другом делу предлога т.ј. о отварању занатлиске школе, одбор налази, да Скупштина нема о том шта да решава, јер је чл. I закона о занатлиским школама од 27 марта 1892 год. утврђено, да министар народне привреде установљава занатлиске школе, а чланом 10 истога закона прописано је како ће и где ће се такве школе отварати.

9 јула 1893 год.

у Београду

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА,
Марко Петровић

Известилац,

Михаило Радовић

Чланови:

Вук. Ј. Петровић, М. Н. Миљковић, Стев. Д. Поповић, Поц Пав. Крстић, Јов. С. Јовановић, Л. Лазаревић, Д-р. Ст. Вуччевић.

Потпредседник — Овај предлог може се ставити сутра на дневни ред. Усваја ли Скупштина? (*Усваја*). —

На реду је извештај одбора о предлогу Димитрија Илиџановића о укидању чл. 8 у закону о варошкој трoшарини.

Известилац Милан Т. Милићевић чита:

ИЗВЕШТАЈ

одбора о чл. 8 закона о трoшарини

Народној Скупштини

Предлог г. г. Илиџановића и другова, о укидању чл. 8 у закону о варошкој трoшарини у Београду, заједно са извештајем Државног Савета, одбор је проучио и мишљења је:

Како је свима чињеницама државним стало, да олакшају извоз наше производње — хране, стоке и т. д. — на страни, то онда нема разлога дозволити појединим варошима у Србији, да оне тај извоз оптерећавају у корист своју а на штету произвођача. А овим се чланом баш даје неки изузетан, преимућствени положај варошким општинама у том погледу, као што је случај код нишке општине, да она своје редовне издатке, без приреза подмирује из трoшарине. Тим се правом, које чл. 8 даје варошким општинама, оптерећују поред предмета стварне потришње у самој вароши и предмети извозне трoшарине; дакле, трoшарина је велика сметња извозу на страни. А кад би се извозна трoшарина ослободила варошке трoшарине, било у погледу извоза на страни, или и у земљи, онда приходи њени, с погледом на број популације варошке, не би били знатни, да би се због њих, требала заводити по варошким општинама у Србији, овако непрактична и неправична мера.

Са наведеног разлога, одбор је мишљења, да се предлог прими, с тога му је част предложити Народној Скупштини да изволи решити: да се поменути чл. 8 укине.

Најзад одбору је част напоменути Народној Скупштини, да је по овоме предлогу још 1892 год. Народна Скупштина донела одлуку, да се овај члан укине.

ПРЕДСЕДНИК,

В. Ђирковић

Известилац,

Милан Т. Милићевић

Чланови:

Јован Шелмић, Тодор Радовановић, Јованча Стојановић, М. Веселиновић.

Потпредседник — Овај извештај одбора штампан је и раздат посланицима. Може се ставити на дневни ред сутра. Усваја ли Скупштина? (*Усваја*). —

На реду је да се избере одбор за предлог г. министра просвете и црквених послова о примању ученика у богословију. Молим секције да се групушу и да свака избере по једног члана за тај одбор, а за то време дајем десет минута одмора.

После одмора

Потпредседник — Извољте чути имена госпoде посланика, који су ушли у одбор за предлог г. министра просвете и црквених послова о примању ученика у богословију:

Марко Швабић, Арсеније Прокошијевић, Данило Јовановић, Пера Павловић, Богосав Поповић, Ђока Анђелковић.

Молим именовану госпoду да остану одмах сад да сврше тај предлог.

У исто време молим и госпoду из свију одбора да остану сад да раде јер је дневни ред испуњен, како би спремили што год за идућу седницу. А да би се знало, који су чланови кога одбора, ја ћу да прочитам имена свију посланика, који су у ком одбору.

(Прочитана су имена чланова свију одбора.)

Молим сву именовану госпoду да остану одмах сад да раде до подне, а и после подне од 4 часа.

Данашњу седницу закључујем а заказујем другу за сутра у 8 часова пре подне. Дневни ред је већ објављен.

(Састанак овај трајао је до 10 часова пре подне).

37 САСТАНАК

22 јула 1893 у Београду

ПРЕСЕДАВАО ПОТПРЕСЕДНИК,

Димитрије Катић

СЕКРЕТАР,

Љуб. Јоксимовић

Почетак у 8 час. и 45 минута пре подне.

Присутна су била господа министри: грађевина, унутрашњих дела и народне привреде.

Потпредседник — Отварам седницу 37 састанка.

Изволте чути протокол 36 састанка.

Секретар М. Марковић прочита протокол.

Потпредседник — Прима ли Скупштина прочитани протокол? (Прима). —

Изволте чути молбе и жалбе, које су упућене Скупштини.

Секретар М. Марковић чита:

Сељани из Грнчаре (у ср. јадранском окр. подринском) моле, да им се одобри производња дувана;

Суд општине качерске (у ср. и окр. ужичком) моли да се пореза разреже према новом извршеном премеру и оцени земљишта;

Милија Пантић и др, сељани из Клења (у ср. голубачком окр. пожаревачком), моле да се одобри разор општинске утрине ради подизања зграде за школу;

Петар Поповић, старешина механско кафанског еснафа у Шапцу, моли да се забрани продаја бозе по улицама;

Наста, удова пок. Митра Милојевића и још три удове из Д. Љубеша (у ср. моравском окр. крушевачком) моле, да им се и даље издаје швалидска потпора, која им је одузета.

Потпредседник — Све ове молбе и жалбе упућују се одбору за молбе и жалбе. —

Изволте чути један предлог посланички.

Секретар М. Марковић чита:

ПРЕДЛОГ

Народној Скупштини

Члан 4-ти закона о варошкој трошарини у Београду штетан је за произвођаче, који долазе са својим производима на пијаци београдску, јер се истим чланом без суделовања истих, исти терете штетним плаћањем; штетан је и за потрошача у Београду, јер се посредна (трошаринска) пореза не порезује по имућству као што Устав захтева, но по потрошњи, те тако и онај грађанин из Београда који у материјалном односу стоји на спрам свог комшије као 1 према 1000 делу мора равномерно на често и више порезе (трошаринске) платити према потрошњи.

Народно Преставништво не може и не сме бити равнодушно наспрам тога, оно мора односе својих грађана довести у приближну сагласност да се и терети државни, општински снос по имућности (чл. 171 Устава).

Народно Преставништво треба да доноси законе, који до носе користи, законе који одговарају потребама и жељи целог народа, те да њихово примењивање не наиђе на отпор и на покушаје у изигравању.

Народно Преставништво не може дозволити да се поједини делови у држави снаже на штету већине грађана, јер, где је развиће државе неподједнако, у тој држави стварају се незадовољства међу грађанима, изазива се немарност наспрам државе и њене будућности.

На основу чега предлажемо:

Да се члан 4-ти закона о варошкој трошарини у Београду од 13 јуна 1884 год. зборник 40, страна 270 укине и да се замени са овим:

Члан 4.

За извршење члана 1, 2 и 3 овог закона општина београдска установиће прорез по непосредној порези, који не може бити мањи од 25% а већи од 50% и у колико не би био довољан додаће се из државне трошарине.

Овај закон ступа у живот, кад га Краљ потпише.

22 јула 1893 год.

Београд.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ:

Алекса Ратарац, Мића Бранковић, С. Милићевић, Љубисав Благојевић, Ђорђе Војић, Павле М. Ранковић, Живан В. Сретеновић и Љуба Николић.

Потпредседник — Овај предлог упућује се одбору за преглед посланичких предлога. —

Изволте чути још један предлог посланички.

Секретар М. Марковић чита:

ПРЕДЛОГ

Народној Скупштини

Уредбом од 17 фебруара 1855 (зб. VIII, стр. 53) заведена је скеларина на Морави, Колубари, Ибру и Тимоку.

На основу те уредбе наплаћује се сада мостарина на мраморском мосту код Ниша.

Та мостарина, која се наплаћује по 0.40 п. дин. од кола смета развитку града Ниша, јер сељаци, који би своје производе терали и доносили на нишку пијаци, морају и при довозу и при повратку да плаћају споменути таксу.

Пошто је мостарина у противности са модерним задатком државним; пошто она спречава саобраћај у опште, а чини штету трговачким центрима, то ми је част молити Народну Скупштину да изволи решити:

Чл. 1.

„Укида се мостарина на мраморском мосту.“

Чл. 2.

„Граду Нишу и округу топличком оставља се да у року од три месеца учине погодбу са закупцем тога места ради разкинућа уговора о закупу.“

Чл. 3.

„Ту погодбу своју, надлежним путем донесену, саопштиће министру грађевина, који ће даље поступити у смислу чл. 1 овог предлога.“

Закон о мостарини нема. С тога нема шта ни да се укида овим предлогом.

22 јула 1893 год.

у Београду.

Народни посланик,

Вук. Ј. Петровић.

Потпредседник — И овај се предлог упућује надлежном одбору. —

Изволте чути један указ Његовог Величанства Народној Скупштини.

(Наставиће се)